

עם «הטור השביעי», ב

מסיבת «דבר» לנ. אלתרמן

מסיבת-חברים לרגל הופעת «הטור השביעי» ביום
לנתן אלתרמן נערכה אצלנו בבית «דבר».

לייבל סימר על «תהליך העשייה»
של השיד (הטור השביעי). חולל
בכתב-היד וכלה בהגהה. שכולו מזכיר
לו אותו פסוק בהלילים: «כי אראה
שמיד מעשה אצבעותיך ירח ויטכבים
אשר כוננת».

ג. אלתרמן הודה בדברים של
רגש לנואמים בציונו, כי למעשה הוא
«חייב תודה לאיירה השגורה בבית
«דבר», איירה של הירות, הפש ורור
זה דותניה, הנחמנת אפשרות לעבוד
ללא סיגים».

ד. זכאי ציין לשבח את הופעת
המלון-של-כיס בהוצאת «אומר» המ
כיל 6000 מלים עבריות בתרגום להמש
לשונות השגורות בפי העולים החד
שיב. טרחו במלון מ. ארדלי, ד. לייבל
וד. פינס.

לאחר דברי פתיחה של ד. זכאי,
ציין כי בספר זה כונס משהו שהוא
למעלה מ«עת ועתון», ככתוב בשער
הספר, עמד ה. שורר על מקומו של
הספר ב«אפיקיאל» הגדולה של האר
צות, בחינתו חובק את כל תהליך הג
דול של ההיסטוריה הישראלית בעת
האחרונה. תוך סקירה מקיפה של פר
ק' הספר למדורותיו ציין ה. שורר, כי
שירה זו היא אפיקלירה לתקופה הג
דולה של תקומתנו. מ. שמיד עמד
על התחושה ההיסטורית המפליאה של
המשורר, שהוא יתיד בדורו לצירוף
של כשרון שידי עילאי וחוש הומור
וסאטירה. «זהו כשרון חד-פעמי, הטור
השביעי איננו האמת המשרתת את
הזמן, אלא מלכה בפני עצמה, אין
הסד-שירה בשירתנו היום כהסד שיר
רחו של אלתרמן», אמר שמיד, ד.